༄༅། །དོ་ཧ་སྐོར་གསུམ་གྱི་ཊཱི་ཀ་འབྲིང་པོ་བཞུགས་སོ།།

Der mittellange Kommentar zu der Doha-Triologie

༄༅༅། །ན་མཙིཏྟ་བཛྲ་ཡ། དོ་ཧ་སྐོར་གསུམ་གྱི་ཚིག་དོན་གྱི་རྣམ་བཤད་

སེམས་ཀྱི་རྣམ་ཐར་གསལ་བར་སྟོན་པའི་མེ་ལོང་ཞེས་བྱ་བ།

Nama chitta vajraya

Der die völlige Befreiung des Geistes klar zeigende Spiegel, eine vollständige Erlärung zu den Worten des Originaltexts der Doha-Triologie

ཁྱབ་བདག་བླ་མ་དབང་པོའི་ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཞིང་སྐྱབས་སུ་མཆིའོ།

Ich verbeuge mich zu den Füßen des Gurus, des höchsten Meisters und nehme Zuflucht in ihn.

།དཔལ་ལྡན་བདེ་ཆེན་འགྱུར་མེད་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས། །ཡེ་ནས་རྣམ་དག་སྟོང་ཉིད་
གཉུག་མའི་དངོས། །སྲིད་དང་ཞི་བའི་རོ་མཉམ་ཆོས་ཀྱི་སྐུ།
།རང་གི་སེམས་ལ་རྟག་ཏུ་གུས་ཕྱག་འཚལ།

Strahlende große Freude, – das unveränderliche Zugleiche Enstehen,
zeitlose reine Leerheit – die natürliche Wirklichkeit,
der gleiche Geschmack von Samsara und Nirvana – der Wahrheitskörper,
vor dem eigneen Geist verbeuge ich mich mit ständigem Respekt.

།སྐུ་ནི་མི་ཟད་རྒྱན་གྱི་འཁོར་ལོ་དག་དང་མ་དག་གང་ལ་གང་འདུལ་སྣ་ཚོགས་
སྟོན་ཀྱང་བདེ་བ་ཆེན་པོ་གཅིག་པུའི་ཉམས།

Dein Körper ist das unerschöpflich geschmückte Mandala, du erscheinst in vielfältigen reinen und unreinen Formen wie es auch immer nötig ist um die Wesen zu zähmen und dennoch ist er in der Einen Erfahrung der Großen Freude.

།གསུང་ནི་མི་འགག་ཡན་ལག་དྲུག་བཅུས་དྲང་དང་ངེས་དོན་ཐེག་གསུམ་ཆོས་
འཁོར་སྣ་ཚོགས་བསྐོར་ཀྱང་གཞོམ་དུ་མེད་པ་ནཱ་དའི་དབྱངས།

Deine Rede ist ununterbrochen die sechzig Zweige und du drehst in vielfälitger Weise das Dhamarad der drei Fahrzeuge des wahren Sinnes und dennoch ist sie der unbedrückte Klang des Nada.

།ཐུགས་ནི་མི་རྟོག་རྣམ་པ་ཀུན་མཆོག་ཐུགས་རྗེའི་ངང་གིས་ཇི་ལྟ་ཇི་སྙེད་སྣ་ཚོགས་
མཁྱེན་ཀྱང་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་ཆོས་ཀྱི་སྐུ།

Dein Geist ist Nichtdenken in all seinen besten Aspekten, der fortwährende Zustand des Mitgefühls kennt die vielfältige Wirklichkeit um die Dinge in ihrem Ausmaß und dennoch ist er der zugleich entstehende Wahrehitskörper.

།རང་བྱུང་རྒྱལ་བ་ཟབ་མོ་དང་ནི་རྒྱ་ཆེའི་སྐུ་མངའ་ཐུབ་དབང་དེ་ལ་གཉུག་མའི་
ལུས་དང་ངག་ཡིད་དང་བས་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

Mit Körper, Rede und Geist des natürlichen Zustands verbeuge ich mich aufrichtig zu dem mächtigen Buddha-Körper des tiegründigen und weitreichenden spontanen Siegreichen.

།གཟུང་འཛིན་གཉིས་སུ་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་མདའ། །གཉིས་འཛིན་རྟོག་པའི་སྙིང་
ལ་རབ་བསྣུན་ནས། །འཁོར་འདས་མཉམ་ཉིད་དབྱིངས་སུ་བསྒྲོལ་མཛད་པ།
།ས་ར་ཧ་དཔལ་མདའ་མཁན་དེ་ལ་འདུད།

Mit dem Pfeil des Gewahrseins der Nichtzweiheit von Subjekt und Objekt
durchbohrst du das Herz des Konzepts dualistischen Haftens völlig
befreist du im Raum der Gleichtheit von Samsara und Nirvana.
Ich verbeuge mich vor Saraha, dem strahlenden Bogenschützen.

།སངས་རྒྱས་ལས་ནི་སྔོན་དུ་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་མཁྱེན་ཞིང་གཟིགས་གྱུར་ཀྱང་། །
འགྲོ་ལ་བརྩེ་བས་སྲིད་པའི་གནས་འདིར་སྒྱུ་མའི་གར་གྱིས་རྣམ་པར་རོལ།
།ས་ར་ཧ་ཉིད་ཀརྨ་པར་གྲགས་སྲིད་ཞིའི་མིག་འཕྲུལ་སྟོན་མཁས་པས། །ཞྭ་
ནག་ཅན་ཞབས་རིམ་པར་བྱོན་རྣམས་དམིགས་པ་མེད་པའི་ཕྱག་གི་གནས། །
དུས་གསུམ་སངས་རྒྱས་ཀུན་གྱི་བགྲོད་གཅིག་ལམ། །སྨྲ་བསམ་བརྗོད་མེད་
ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའི་དོན། །ལྷུན་གྲུབ་གཉུག་མའི་དབྱིངས་ལ་མངའ་བརྙེས་པ།
།མཁས་དང་གྲུབ་པའི་དབང་པོ་དེ་ལ་འདུད།

Schon vor dem Buddha hast du die Soheit verstanden und gesehen,
und doch zeigst du aus Liebe für die Wesen hier in dieser Welt den vielfältigen Tanz der Illusion.
Saraha, berühmt als Karmapa, bist du geschickt im Aufzeigen des Trugs von Welt und Frieden.
Ehrwürdiger Halter der schwarzen Krone, du bist das referenzlose Objekt der Verehrung für jene, die in Stufen gehen .
Du hast den Einen Pfad, den alle Buddhas der drei Zeiten gegangen sind,
Du hast den unbeschreiblichen Sinn des Mahamudra,

ཁྱེད་ཀྱིས་མཐའ་བྲལ་ལྟ་བའི་གནད། །ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་ཟབ་མོའི་དོན། །
ལག་བཅངས་ཉིད་དུ་བསྟན་པ་གང་། །དེ་འདིར་ཅུང་ཟད་བསྙད་པར་བྱ།

du hast den spontanen Raum des Natürlichen Zustands gemeistert.
Vor dem König der Gelehrten und Verwirklichten verbeuge ich mich!
Deine Schlüsselunterweisungen sind frei von Extremen.
Den zugleich entstehenden tiefgründigen Sinn,
die die Fülle der Lehren, welche du in deiner Hand hältst,
davon wird hier ein wenig berichtet.

དེ་ལ་འདིར་བདག་ཅག་གི་དཔལ་ལྡན་བླ་མ་གྲུབ་པའི་དབང་ཕྱུག་ཆེན་པོ་འཁྲུལ་ཞིག་སངས་རྒྱས་བསམ་གྲུབ་ཀྱི་ཞལ་ལས། དོ་ཧ་སྐོར་གསུམ་གྱི་རྣམ་པར་བཤད་པ་བཀའ་དྲིན་དུ་བསྩལ་བ་ལན་མང་དུ་ཐོབ་པ་ལས་ཡིད་ལ་ཇི་ཙམ་གསལ་བ་རྣམས་གསུང་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་ཡི་གེར་འགོད་པར་བྱའོ།

Dies hier stammt von den Belehrungen unseres strahlenden Lamas, dem großen König der Siddhas, Trülschig Sangyä Samdrup, nachdem wir die vollständigen Erklärungen zu der Doha-Triologie erhalten hatten, die er uns freundlicherweise viele Male erteilt hatte, wurden sie genau so niedergeschrieben, so klar wie seine Rede in unserem Geist verblieb.

།དེ་ལ་སྤྱིར་དམ་པའི་ཆོས་བྱུང་བའི་ལོ་རྒྱུས་ལ་སོགས་པ་རྒྱས་པར་ནི་གཞན་ལས་ཤེས་པར་བྱ་ཞིང་། བྱེ་བྲག་ཏུ་གཞུང་འདི་གསུམ་རྩོམ་པ་པོ་ནི་དཔལ་རྣལ་འབྱོར་གྱི་དབང་ཕྱུག་ས་ར་ཧ་སྟེ།

Deshalb, sind die Annalen der wahren Geschichte des Dharma und so weiter unermesslich, es kann in anderen Quellen gefunden werden und im speziellen in den drei Texten, deren Autor der strahlende Herr der Yogins Saraha ist:

དེ་ཡང་རྒྱ་གར་ལྷོ་ཕྱོགས་ན། ཡབ་བྲམ་ཟེ་ཕྱངས་པ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་དང་། ཡུམ་བྲམ་ཟེ་ཕྱངས་མ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ལ་སྲས་ལྔ་ཡོད་པའི་ཆུང་ཤོས་ཡིན་ལ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་སྲས་སྒྲ་གཅན་འཛིན་བཟང་པོ་ལ་རབ་ཏུ་བྱུང་ནས་ཤེས་བྱ་རིག་པའི་གནས་མཐའ་དག་ལ་མཁས་པའི་པཎྜི་ཏ་ཆེན་པོར་གྱུར་ཏེ།

Im Süden von Indien, sein Vater war der Brahmane Pangpa Püntsum Tsogpa und seine Mutter war die Brahmanin Pangma Püntsum Tsogpa, sie hatten fünf Söhne und er war der Jüngste davon.
Er wurde Mönch bei Rahulabhadra, dem Sohn des Baghawat und ein großer Pandita gelehrt in allen Wissenschaften der Erkenntnis.

བྲམ་ཟེ་སྒྲ་གཅན་འཛིན་ཞེས་བྱ་བར་གྲགས་ཤིང་སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ལ་སོགས་པའི་མཁན་པོ་ཡང་མཛད་དོ། །དེའི་ཚེ་ཡུལ་དེ་ན་རྒྱལ་པོ་མ་ཧཱ་པ་ལ་ཞེས་བྱ་བས་མཆོད་པའི་གནས་སུ་བཀུར་ཞིང་སྲིད་ཞུ་དང་བཅས་ནས་གུས་པས་བསྟེན་ནོ།

།དུས་ནམ་ཞིག་གི་ཚེ། དཔལ་རྟ་མགྲིན་གང་ཟག་ཅིག་ཅར་བའི་རིགས་ཅན་འདུལ་བའི་ཕྱིར་དུ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་བློ་གྲོས་རིན་ཆེན་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར་པ་དེས།

Bekannt unter dem Namen des großen Brahmanen Rahula, war er auch in der Rolle des Lehrers von Nagarjuna und anderen.
Zu dieser Zeit wurde er von Mahapala, der König dieses Landes als Zufluchtsobjekt gepriesen und respektiert, hingabungsvoll verehrt.
Zur dieser Zeit als der strahlende Hayagriwa, um die Person der Familie der augenblicklich Erleuchteten zu zähmen, zum Bodhisattva Ratnamati[2] wurde:

བྲམ་ཟེ་ཆེན་པོའི་དོན་བྱ་བར་དགོངས་ནས་མདའ་མཁན་མ་ཞིག་ཏུ་སྤྲུལ་ཏེ་ཏ་ཏེ་ཞེས་པ་བོད་སྐད་དུ་ཚོང་འདུས་ཏེ་དེའི་དབུས་སུ་འདུག་གོ

Im Gedanken, der große Brahmane möge diesem Zweck dienen erschien er als eine Pfeilmacherin, die inmitten des Marktplatzes saß.

།དུས་དེར་བྲམ་ཟེ་སྒྲ་གཅན་འཛིན་ལྷོངས་རྒྱུ་ཞིང་སྐྱོ་སངས་ལ་བྱོན་པས། ཚོང་འདུས་དེའི་དབུས་ན། བུད་མེད་གཞོན་ནུ་མ་མདའ་འཚོས་ཤིང་གཡས་སུ་ཡང་མི་ལྟ། གཡོན་དུ་ཡང་མི་ལྟ་མ་ཡེངས་པར་མདའ་བྱེད་པ་ཞིག་གཟིགས་ནས་གམ་དུ་བྱོན་པ་ན། དེས་སྨྱུག་མ་ཚིགས་གསུམ་དང་ལྡན་པ་ཞིག་ལེགས་པར་

Daraufhin näherte sich der wandernde Mönch, der Brahmane Rahula herumstreifend und in Erstaunen der Mitte des Marktplatzes, er sah in Erstaunen eine junge Frau, die Pfeile machend, weder zur Rechten schauend, noch zur Linken schauend, unabgelenkt einen Pfeil machte. Einen Bambus mit drei Gliedern machte sie gänzlich gerade: schnitt ihn am Ende und gleichso an der Spitze, das Ende in vier Stücke

བསྲང་སྟེ་རྩ་བ་ནས་བཅད་རྩེ་མོ་ནས་ཀྱང་བཅད་རྩ་བ་དེ་ཁ་བཞིར་བགས་པ་དེ་ལ་མདེའུ་ཞིག་བསྐྱོན་ནས་དེ་རྒྱུས་པས་བཅིངས་རྩེ་མོ་དེ་ཁ་གཉིས་སུ་བགས་དེ་ལ་སྒྲོ་བཞི་སྒྲོན།

gespalten, darin eine Pfeilspitze eingesteckt und mit einer Sehne festgezurrt. In die Spitze, in zwei Stücke gespalten, steckte sie vier Federn.

མིག་ཡ་གཅིག་བཙུམས་ཡ་གཅིག་བགྲད་ནས་མདའ་དེ་གཞན་ལ་བརྡེག་པའི་ཕྱིར་འདོམ་འགེངས་པའི་ཕྱག་རྒྱ་བྱེད་པ་གཟིགས་ནས་བུ་མོ་ཁྱེད་མདའ་མཁན་མ་ཡིན་ནམ་གསུངས་པ་ན། རིགས་ཀྱི་བུ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་དགོངས་པ་ནི་བརྡ་དང་ཐབས་ཀྱིས་ཤེས་པར་ནུས་ཀྱི་ཚིག་དང་ཡི་གེས་ཤེས་པ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་རོ། །དེར་མཁའ་འགྲོ་མའི་བརྡ་དོན་ཐུགས་ལ་འཁྲུངས་ཏེ། སྨྱུག་མ་ནི་མ་བཅོས་པའི་བརྡ་དང་ཚིགས་གསུམ་དང་ལྡན་པ་དེ་སྐུ་གསུམ་མངོན་དུ་བྱེད་དགོངས་པའི་བརྡའོ།

Ein Auge geschlossen und ein Auge weit offen, um den Pfeil auf andere zu zielen nahm sie die Position des Spannens der Bogenschnur an.
Als er fragte: „Junge Frau, bist du eine Pfeilmacherin?."
„Sohn aus guter Familie: Die Absicht der Buddhas wird durch Symbole und Geschickte Mittel verstanden werden, sie wird nicht durch Worte und Bücher verstanden." Dadurch wurde die Bedeutung der Dakinizeichen in seinem Geist geboren:
Der Bambus (natürlich belassene schaft) ist das Zeichen des ungekünstelten und dass er drei Glieder hat ist das Zeichen der Anliegens des Offenbarens der drei Körper.

།བསྲང་པ་ནི་ལམ་བསྲང་པའི་བརྡ། རྩ་བ་ནས་བཅད་པ་འཁོར་བའི་གཞི་རྩ་གཅོད་དགོས་པའི་བརྡ།

Seine Geradheit ist das Zeichen der Geradheit des Pfades.
Ihn am unteren Ende abzuschneiden ist das Zeichen der Notwendigkeit die grundlegende Wurzel von Samsara zu durchtrennen.

རྩེ་མོ་ནས་བཅད་པ་བདག་འཛིན་རྩད་ནས་གཅོད་དགོས་པའི་བརྡ། རྩ་བ་དེ་ཁ་བཞིར་བགས་པ་འདུན་པ་འདུན་མེད་སྐྱེ་མེད་བློ་འདས་བཞིས་རྒྱས་འདེབས་དགོས་པའི་བརྡ། མདེའུ་བསྐྱོན་པ་དེ། དེ་ལ་ཤེས་རབ་ཀྱི་མདེའུ་བསྐྱོན་དགོས་པའི་བརྡ།

Ihm die Spitze abzuschneiden ist das Zeichen der Notwendigkeit, das Ichanhaften zu köpfen.
Das Ende in vier Stücke zu spalten ist das Zeichen, das dies durch *Absicht, Absichtslosigkeit, Ungeborenheit und Jenseits des Intellekts* gezeichnet sein sollte.
Das Einstecken der Pfeilspitze ist das Zeichen, dass dert Pfeil der Weisheit eingesteckt werden sollte.

དེ་རྒྱུས་པས་བཅིངས་པ་དེ། དེ་རྣམས་ཟུང་འཇུག་གི་ཕྱག་རྒྱས་འཆིང་དགོས་པའི་བརྡ། རྩེ་མོ་ཁ་གཉིས་སུ་བགས་པ་ཐབས་དང་ཤེས་རབ་ཀྱི་བརྡ། སྒྲོ་བཞི་ལྟ་སྒོམ་སྤྱོད་འབྲས་བཞིའི་བརྡ།

Diese dann mit einer Sehne festzubinden das Zeichen der Notwendigkeit des Bindens durch die Mudra der Vereinigung von Gegensätzen. Dass die Spitze in zwei Stücke gespalten ist das Zeichen von Geschickten Mitteln und Weisheit.
Die vier Federn sind das Zeichen der Vier: Sichtweise, Meditation, Aktivität und Frucht.

མིག་ཡ་གཅིག་ཕྱེ་ནས་གཅིག་ཤོས་བཙུམས་པ་རྣམ་ཤེས་ཀྱི་མིག་ཚུམས་ལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མིག་ཕྱེས་ཞེས་པའི་བརྡ། བརྡེག་པའི་ཕྱག་རྒྱ་དེ་གཉིས་འཛིན་གྱི་སྙིང་ལ་གཉིས་མེད་ཀྱི་མདའ་བསྣུན་དགོས་པའི་བརྡར་གོ་ནས་ཅིག་ཅར་དུ་གྲོལ་ཏེ། མཚན་ཡང་ས་ར་ཧ་ཞེས་བྱ་བར་གྲགས་སོ།

Das eine Auge offen und das andere geschlossen ist zu verstehen als das Zeichen, dass das Auge des Gewahrseins offen ist und das Auge des Bewusstseins geschlossen ist.
Die Mudra des Zielens ist das Zeichen der Notwendigkeit, den Pfeil der Non-Dualität in das Herz des dualistishcen Haftens (zu shiessen) und dadurch augenblicklich frei zu sein.
Daraufhin wurde er unter dem Namen Saraha bekannt.

།དེ་ཡང་རྒྱ་གར་ལྷོ་ཕྱོགས་པའི་སྐད་དུ་པ་ས་ར་ནི་མདའ་དང་ཧ་ཧ་ཏ་ནི་བསྣུན་པ་ལ་འཇུག་པས། གཟུང་འཛིན་གྱི་སྙིང་ལ་གཉིས་མེད་ཀྱི་མདའ་བསྣུན་པས་ན་མདའ་བསྣུན་ཞེས་གྲགས་སོ།

In der Sprache von Indien ist SaRa *der Pfeil* und HaHaTa *geschossen zu haben,* da er den Pfeil der Non-Dualität in das Herz von Subjekt und Objekt geschossen hat, ist als der Bogenschütze bekannt.

།དེར་ཁྱེད་མདའ་མཁན་མར་མི་འདུག་བརྡ་མཁན་མར་འདུག་གསུངས་ནས་དེ་དང་སྙོམས་པར་འཇུག་ཅིང་རྣལ་འབྱོར་གྱི་སྤྱོད་པ་ལ་ཞུགས་ཏེ།

Er sagte zu ihr: „Du bist keine Meisterin der Pfeile, sondern eine Meisterin der Zeichen.“ Sagend, vereinte er sich mit ihr und trat in die yogische Aktivität ein.

ཁ་སང་པན་ཆད་བྲམ་ཟེ་ཡིན[3]། དེ་རིང་ཚུན་ཆད་བྲམ་ཟེ་ཡིན། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་གསུང་ཞིང་དུར་ཁྲོད་དུ་གཤེགས་སོ།

„Bis Gestern war ich kein Brahmane, von heute an bin ich Brahmane!“, er sagte dies und ähnliches und ging (mit ihr) auf die Leichenäcker.

།དེའི་ཚེ་ཁོལ་མོ་རོ་ཟན་མས་ཚོགས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་བའི་ངོར་རྒྱུན་གྱི་རྣམ་དག་རྡོ་རྗེའི་ཐོད་གླུ་གསུངས། གཞན་ཡང་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དུ་མ་གསུང་ཞིང་མདའ་མཁན་མ་དང་འགྲོགས་ནས་དུར་ཁྲོད་རྣམས་སུ་བཞུགས་པ་ན།

Zu dieser Zeit von Rakshasis bedient, sang er den reinen Vajrakapalagesang, da er während der Festopfer wieder und wieder gebeten wurde.
Darüberhinaus sang er viele weitere Vajalieder und verweilte zusammen mit der Pfeilmacherin auf den Leichenäckern.

རྒྱ་གར་ལྷོ་ཕྱོགས་པའི་སྐྱེ་བོ་མ་ལུས་པས་འཕྱ་ཞིང་སྨོད་ལ་ཁ་ཟེར་ཏེ། བྲམ་ཟེ་སྒྲ་གཅན་འཛིན་བསྙེན་པར་རྫོགས་པའི་དཀའ་ཐུབ་ཀྱི་ངལ་བ་མ་བཟོད་པར་ཚངས་སྤྱོད་ལས་ཉམས་ནས། རིགས་ངན་གྱི་ཆུང་མ་དང་བཅས་ཏེ་དམན་པའི་སྤྱོད་པས་ཕྱོགས་མཐར་ ཁྱི་བཞིན་དུ་འཁྱམས་པར་གྱུར་ཏེ།

Alle Leute Süden Indiens kritisierten und verurteilten ihn in übler Nachrede: „Der Brahmane Rahula, da er die Härten des Asketischen Praxis nicht aushält, ist sein reiner Lebenswandel verdorben, er ist mit einer Frau aus niederer Kaste zusammen, mit niederer Lebensführung streunt er wie ein Hund in allen Richtungen umher.“

ཞེས་ཀུན་ནས་ཀུན་ཏུ་གླེང་སློང་བར་གྱུར་པ་རྒྱལ་པོ་མ་ཧཱ་པ་ལས་གསན་ནས། མངའ་རིས་ཀྱི་འབངས་ཕལ་པ་རྣམས་ལ་བཀའ་བསྒྲོས་ཏེ།

Als König Mahapala all diese Schilderungen hörte, welche überall erzählt wurden, gab er Anweisungen an seine gewöhnlichen Untertanen:

བྲམ་ཟེ་ཆེན་པོ་ལ་ངན་པའི་སྤྱོད་པ་ལས་བཟློག་ཅིང་ཚངས་པར་སྤྱོད་པའི་སྒོ་ནས་རྒྱལ་པོའི་ཁབ་ལ་སོགས་པར་སྐྱེ་དགུའི་དོན་མཛད་པར་གསོལ་བ་འདེབས་སུ་བསྐུལ་བའི་དུས་སུ། འབངས་ཕལ་པ་རྣམས་ཀྱི་ངོར་དོ་ཧ་བརྒྱ་དྲུག་བཅུ་པ་མགུར་དུ་བཞེངས་ནས་དེ་རྣམས་ཡང་དག་པའི་ལམ་ལ་འཛུད་པར་མཛད་དོ།

Zur der Zeit ersuchte er den Großen Brahmanen, er sollte sich vom verdorbenen Lebenswandel abwenden und durch reinen Lebenswandel, um den Bürgern im Königspalast und herum zu nutzen. Er sang in Gegenwart der gewöhnlichen Untertanen das 160-teilige Doha, sie alle traten in den völlig reinen Pfad ein.

།དེར་རྒྱལ་པོས་བཙུན་མོ་རྣམས་སྔར་བཞིན་གསོལ་བར་མངགས་པའི་ངོར་དོ་ཧ་བརྒྱད་བཅུ་པ་མགུར་དུ་བཞེངས་པས་དེ་རྣམས་ཀྱང་གནས་ལུགས་ཀྱི་དོན་ལ་འཛུད་པར་མཛད་དོ།

Als die Köninginnen ihn daraufhin wie zuvor ersuchten, sang er in ihrer Gegenwart die 80 Verse des Doha, und sie traten dann in den Sinn des Natürlichen Zustands ein.

།དེ་ནས་རྒྱལ་པོ་མ་ཧཱ་པ་ལ་རང་ཉིད་ཀྱིས་བྲམ་ཟེ་ཆེན་པོ་སྔར་གྱི་བརྟུལ་ཞུགས་ལ་འཇུག་པར་གསོལ་དུ་བྱོན་པས། དེའི་ངོར་དོ་ཧ་བཞི་བཅུ་པ་མགུར་དུ་བཞེངས་ཏེ་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་ཡང་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་ཀྱི་ལམ་ལ་འཁྲིད་པར་མཛད་པ་སོགས་རྡོ་རྗེའི་མགུར་མང་དུ་གསུངས་ནས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་དཔག་ཏུ་མེད་པ་མཛད་ཅིང་འཇའ་ལུས་བརྙེས་ཏེ་དེང་སང་ཡང་ལྷོ་དཔལ་གྱི་རི་ལ་བཞུགས་པ་ཉིད་སྐལ་བ་དང་ལྡན་པ་དག་གིས་མཇལ་བ་ཡང་ཡོད་དོ།

Als dann König Mahapala selbst den großen Brahmanen ersuchte seinen früheren Lebenswandel wiederaufzunehmen, sang er in seiner Gegenwart die 40 Verse des Doha. Daraufhin führte er den großen König auf den Pfad des Soheit usw.
Durch die vielen Vajralieder, die er sang, wirkte er zum grenzenlosen Nutzen der Wesen und sie verwirklichten den Regenbogenkörper.
In diesen Tagen, waren die Bewohner in Sri Parvata im Süden[5] von gutem Karma begünstigt, sie sahen ich und wahren.

---

[1] mda’
[2] Lodrö Rinchen
[3] min

[4] mtha'

[5] Sri parvata [the abode of Saraha, mt in S India where Nagarjuna spent his last days, mountain and monastery in tsang] [IW]